

Granville is ook een badplaats met een strand bij de Plat-Gousset-promenadepier en beschikt over een kuuroord voor thalassotherapie. Granville profileert zich toeristisch ook met de

Jardin public Christian-Dior, de Villa Les Rhumbs en het Musée Christian-Dior (1905-1957).
Granville is ook bekend om zijn carnaval.

De historische stad Granville ligt in La Haute-Ville met de oude vestingswallen en de Église Notre-Dame (15de eeuw), met het uitzichtpunt Pointe du Roc. Onder het bestuur van

Lodewijk XIV was Granville een dynamische haven waar het wemelde van vissers. Het is uit deze periode dat ze haar reputatie als Piratenstad erfde. Een groot aantal van deze piraten stonden in dienst van de koning waaronder ook een 15-tal admiraals zoals Pléville Le Pelley, de piraat met het houten been.

De wilde iris zie ik niet veel in dit gebied, zeker niet in deze tijd van het jaar. Bij ons is het een bloem die vooral in juli en augustus bloeit. In de Egyptische piramiden zijn afbeeldingen

van irissen te vinden die stammen uit 1.500 jaar voor Christus. Ook in de Kaukasus en in Palestina vindt men deze bloemen zelfs hoog in de bergen. Bij ons wordt deze wilde soort ook gebruikt in borders en rotstuintjes.

Vingerhoedskruid is uiterst giftig. 3 gram gedroogde blaadjes of zaadjes kunnen al dodelijk zijn. Wordt ook gebruikt als medicijn tegen hartritmestoornissen. De bloemkroon is 4-5 cm

lang en de hommels moeten in de bloemkruin kruipen om bij de nectar te kunnen komen. Soms wordt er echter een gaatje in de bloemkroon gebeten om zo bij de nectar te kunnen komen. Een plant kan meer dan 90 bloemen hebben en duizenden zaadjes.

De grote kale inktzwam kan gedurende het gehele jaar aangetroffen worden. De zwam wordt na rijping zwart. De jonge zwammen zijn eetbaar. Maar pas op, na het nuttigen van de inktzwam in combinatie

met alcohol zullen allerlei onaangename lichamelijke verschijnselen optreden. Het consumeren van alcohol dient dan ook gedurende twee dagen na het eten ervan vermeden te worden.

In de tijd dat men nog schreef met een ganzenveer maakte men van de grote kale inktzwam

inkt door de grote kale zwam op een bord te laten vervloeien, het nat af te gieten en wat Arabische gom en nagelolie toe te voegen en te schudden.

We trekken nu terug een stukje het binnenland in en gaan door een mooi bos.

Vandaag is het eigenlijk onze zwaarste stapdag. Langs de kliffen ging het steeds op en af maar ook in de bossen zijn het soms steile paadjes.

De zwavelzwam is een parasitaire zwam die onder andere op eiken groeit. Het is een heldergele tot baksteenrode zwam, die met name oude eikenbomen aanvalt in de zomer en vroege herfst.

De zwam groeit echter ook op ander loofhout. De zwam komt over grote delen van de wereld voor. Wanneer een boom wordt aangevallen door de zwam, ontstaat bruinrot, een schimmel waardoor het kernhout van de boom krimpt en bovendien roodachtig bruin verkleurt.

Eens de zwavelzwam de stam van de boom heeft aangetast wordt de stam langzamerhand steeds verder uitgehold. De zwam kan 10 kilogram zwaar worden. Het vlees van de zwam is wit en sappig. Hij is eetbaar en de textuur en de smaak doen denken aan kip.

Een hoopje stenen in de bergen geeft de weg aan en is eigenlijk een soort wegwijzer, vooral zeer doeltreffend als het gesneeuwd heeft en bij mist. Men noemt dit een steenmannetje.

Steenmannetjes komen wereldwijd voor. In het verleden zouden reizigers die onherbergzame gebieden doorkruisten, de gewoonte hebben gehad om onderweg stenen op te rapen en toe te voegen aan het eerstkomende steenmannetje dat ze tegenkwamen. Men loopt van het ene steenmannetje naar het volgende (zichtbare) steenmannetje.

Wulken, jakobsschelpen, venusschelpen, inktvissen, kamschelpen en zeebaarzen, u vindt ze in de grootste schelpdierenhaven van Frankrijk, Granville en omstreken. Eens het water

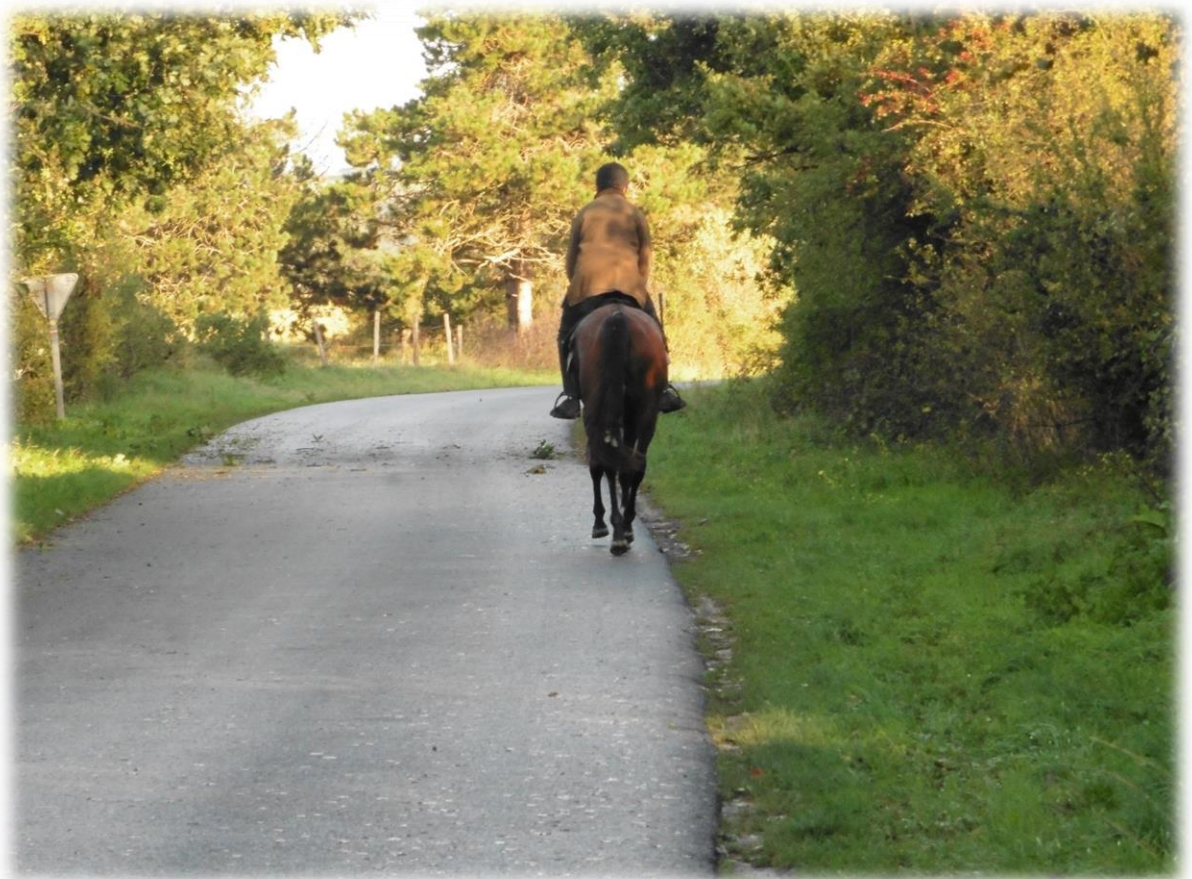
teruggetrokken is zien we mensen met schepnetten, harken, mandjes enz, naar het strand trekken.

Vrijdag 2 oktober 2020

- Van : Saint-Jean-Les-Thomas
- Naar : Avranches
- Afstand : 22 km
- Stijgen : 300 m
- Dalen : 300 m
- Duur : 5 uur

De storm Alex heeft deze nacht lelijk huis gehouden door geheel Frankrijk. Ook ons gebied heeft er mee te maken gehad. Dat ondervinden we aan de vele omgewaaide bomen die we her en der aantreffen.

We krijgen al een eerste zicht op de Mont-Saint-Michel. Het is dat kleine steentje dat je voor Henk in de zee ziet liggen.

De Mont Saint-Michel is een klein, rotsachtig getijdeneiland gelegen in een grote aan de monding van de Cousenon. Het granieten massief van de Mont Saint-Michel is bekroond met een middeleeuwse abdij. Op de torenspits van de abdijskerk staat sinds 1898 een beeld van de heilige Michaël dat honderdzeventig meter boven de baai uitsteekt. Het eiland ligt ongeveer 1

kilometer uit de kust bij de plaats Avranches in Normandië. Vroeger was het over land bereikbaar bij laagwater, maar bij hoogwater was het omringd door water. Tegenwoordig loopt er een smalle brug, met pendeldienst, naar het eiland. De Mont Saint-Michel, met zijn trapstraten, is alleen toegankelijk voor voetgangers.

De Mont Saint-Michel is de derde toeristische trekpleister in Frankrijk na de Eiffeltoren en het Kasteel van Versailles, met jaarlijks meer dan 3.500.000 bezoekers.

De baai van de Mont Saint-Michel is ca. 500 km² groot en wordt begrensd door het Normandische schiereiland van de Cotentin in het oosten en door Bretagne in het zuidwesten. De baai kent het grootste getijdenverschil van Europa. Het verschil tussen de waterstanden bij eb en vloed kan tot 15 meter bedragen, gemiddeld is het 10 meter. Door het feit dat de

laagwaterstand onder het niveau van de baai ligt komt het water bij vloed zeer snel opzetten. De stadslegende heeft het over de snelheid van een galopperend paard (25 à 30 km/h) maar in de realiteit gaat het over een gemiddelde snelheid van 3,75 km/h; het maximum dat gemeten werd bedroeg 6,1 km/h.

Omdat de baai extreem vlak is en het water makkelijk blijft staan kunnen in de baai plekken met drijfzand ontstaan. Drijfzand in de baai van de Mont Saint-Michel vormt zich door water onder het zand dat niet kan wegtrekken omwille van onderliggende klei. De toeristische

diensten organiseren wandelingen van het vasteland naar de berg, onder de leiding van een kundige gids, waarbij men kennis kan maken met deze plekken van drijfzand.

Op deze plaats stortte op 26 mei 1990 een burgerlijke heliocopter, een Dragon 50, neer die materiaal had geleverd aan de Mont-Saint-Michel. Bij deze crash kwamen alle drie

inzittenden om het leven. Het gedenkteken bestaat uit drie granietblokken die verbonden zijn met drie stukken glas.

Om deze vakantie af te sluiten eindigen we in de mooie B&B au Jardin Secret in Avranches. De B&B is gevestigd in een gebouw dat begin de 19 eeuw werd gebouwd. Het heeft een tuin van 1 hectare.

We hebben er elk onze eigen kamer. De kamers zijn ingericht in een klassieke stijl met antieke meubels en bieden uitzicht op de tuin.

Kasteelheer Henk trekt de deur van zijn stulpje achter zich dicht.

191 km hebben we deze keer afgelegd. Dat maakt dat we momenteel 793 km aan Franse kusten aflegden.

Andere reisverslagen van deze jongen kun je terugvinden op www.ludwighaese

Ludwig : benaltijdweg@gmail.com

Henk : info@houthandeljansen.nl

Tekst en foto's : Ludwig D'Haese